

V kot!

*Jožek, materin edinec —
kdo bi rad ga ne imel?
In od matere dobil je
vse, kar je imeti htel.*

*Ah, konjiček na kolescih,
hlev pod hišico prostran,
lepe, pisane opanke
in pa v roki bič glasan!*

*Toda brž potem je prišlo,
da mu nič ni bilo všeč.
Mati: „Jožek, to-le dam ti.“
Jožek: „Hočem drugo reč!“*

*Pa sitnaril je brez konca,
izpod čela zrl temnó,
mati je v skrbeh tožila:
„Saj mi zraste čez glavó!“*

*Bolj izbirčnega otroka
bilo ni nobenega;
ali ni nikjer pomočka,
ki vkroti, užene ga?*

*V hiši bil je lep prostorček,
lep, vabljuv, pripraven kot,
mati Jošku pokazala
tja je za pokoro pot.*

*Tam je deček kuhal jezo,
izpod čela zrl temno
toda nič ni pomagalo —
končno vklonil je glavó!*

E. Gangl.

Premodre glave.

Po narodni smešnici spisal *Silvester K.*

III.

itajoč kroniko slavnega Zabrda, sem dobil med drugimi več ali manj važnimi dogodki zapisano tudi to-le: »Leta 1800. je imel naš slavi Zabrdo mnogo nezgod zaradi prevelikega števila miši in podgan.«

Iz tuintam zapisanih, nekoliko nejasnih virov se mi je posrečilo dognati to-le:

Miši in podgane so bile Zabržanom dobro znane, a ker so si mislili v svoji dobrosrčnosti, da so te živalce tudi od Boga in morajo tudi živeti, niso jih zasledovali in lovili. Zgoraj navedenega leta pa je bilo teh čveteronožcev toliko število, da je tudi Zabržanom minila dobrohotnost. Začeli so torej na razne načine ugonabljati sicer že preveč krotke glodalke, a pomagalo jim ni veliko, čeprav so tudi učenci imeli vsak teden po eno uro »pouka za lovenje miši in podgan«.

Nekega dne si namislijo in razpišejo nagrado za najboljše sredstvo zoper to nadlogo, in res — ni jim bilo zaman. Drugega jutra namreč že prikoraka v vas slabo oblečen mož z vrečo na rami. V vreči je bilo nekaj živega, kakor se je videlo po nemirnem gibanju. Sredi vasi odpre mož vrečo in pokaže občinstvu neko žival, ki je še nikoli niso videli začudeni vaščani. Žival je bila — velik maček.

»Tukaj vam, slavna gospoda zabrška, pokažem žival,« začne tujec govoriti, »ki vas kmalu reši vse nadloge. Maček mi je bil jako priljubljen, pa ker ste razpisali tako lepo nagrado in sem ubog siromak, torej vam ga dam.«

Istočasno se pripodi črez cesto nekaj miši. Komaj jih zagleda maček, že je za njimi. Kako so bili Zabržani veseli, ko so videli mačka daviti miši